

බයිබල් පුරෝකච්ඡා

දෙවියන්වහන්සේ වැඩ සිටිනා බව ඒත්තු ගන්වන සාක්ෂි

Bible Prophecy

- ෆේඩ් පියර්ස් -

බයිබල් පුරෝකථන

දෙවියන්වහන්සේ වැඩ සිටිනා බව එත්තු ගන්වන සාක්ෂි

- ශ්‍රී පීඨර්ස් -

පටුන

හැඳින්වීම

පුරෝකථනයේ ඛලය ඇත්තේ කාහටද ?	3
ඛයිඛලය අනාගතය ගැන අනාවැකි පවසයිද ?	5
“එසේය නමුත්.....”	6
ඛැඛලෝනිය පිළිබඳ පුරෝකථනය	7
සම්පූර්ණයෙන්ම පෙරලා දමන ලදී	8
මිසරයේ ඉරණම	10
පහත් රාජ්‍යයක්	11
ඉශ්‍රායෙල් සම්බන්ධ පුරෝකථන	12
නමුත් තවත් දේ තිබේ.	14
පුරෝකථන තුනක් - ඉරණමී තුනක්	17
දැන සිටියේ කවුද ?	18
ඛයිඛලය සහ ජාතීන්	18
අතිරහස් හෙලිකරන දෙවිකෙනෙක්	20
අපගේ කාලයන්	21
සාමය සහ අභිවෘද්ධිය ?	22
ලෝක ව්‍යසනය සහ භීතිය	23
නිගමනයන්	25
සක්‍රීය සංකථකය	26
ඛයිඛල් පුරෝකථන ප්‍රශ්න	28

බයිබල් පුරෝකථන

දෙවියන්වහන්සේ වැඩ සිටිනා බව ඒත්තු ගන්නා සාක්ෂි

බයිබලය මහත් අපූර්ව ග්‍රන්ථයකි. නපුරේ සමීභවය පිළිබඳ එහි වාර්තාව, ඉග්‍රායෙල් ජාතිය සමඟ දෙවියන්වහන්සේගේ ගනුදෙනු පිළිබඳ අසාමාන්‍ය වාර්තා, ඔවුන්ගේ දිවැස්වරු තුළින් එහි සුපරීක්ෂාකාරී පණිවිඩය, සේසුස්වහන්සේ සහ උන්වහන්සේගේ අපෝස්තුලුවරුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද එහි “සුභාරංචිය”, සියල්ලට ඉහලින් මිනිස් ස්වභාවයේ දුර්වලතාවය ගැන එහි නොවරදින විශ්ලේෂණය සහ එහි ප්‍රතිවිරෝධී රූපනය වූ විශේෂයෙන් උන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා තුළින් යරලව පෙන්නන ලද දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධවූභාවයේ සත්‍යයේ සහ කරුණාවේ විභූය මේ සියල්ල ලෝකයේ කිසිම ග්‍රන්ථයක සොයාගත නොහැකි විශිෂ්ඨ ලක්ෂණයෝය. වසර 100 කට ඉහතදී තෙන්ට් රොජර්ස් හට මෙසේ ප්‍රකාශ කිරීමට ඒවා පෙළඹ විය. “බයිබලය මිනිසාට හැකිවූවා නම් ලියන්නට කැමති නමුත් කැමති වූවා නම් නොලියන්නට හැකි වීධියේ ග්‍රන්ථයකි.” (එය විසින්ම නියමනය කල බයිබලයේ සුපිරිමානුෂික සමීභවය) වෙනත් වචන වලින්, එහි පැවැත්ම තේරුම්කර දීමට දෙවියන්වහන්සේ අවශ්‍යය.

මෙම කෙටි කර්තව්‍ය තුළ අපි බයිබලයේ අද්විතීය ලක්ෂණ වලින් එකක් සලකා බලමු. එනම් එහි පුරෝකථනයයි. ස්ථිරවම පුරෝකථනය යනු යරලව අනාගතය පිළිබඳ පේනකිම නොවේ. දිවැස්වරයෙකු, තවකෙකු “වෙනුවෙන් කටාකල” ප්‍රකාශකයෙකු විය. පුරෝකථන වූයේ දිවැස්වරයා දෙවියන්වහන්සේ වෙනුවෙන් ප්‍රකාශ කල පණිවිඩයයි. නමුත් බයිබල් පුරෝකථන තුළ සැතෙහ තරමක් “අනාවැකි” හෝ අනාගත ඉසව් ගැන පේන කියන නිසා, මෙතැන අපගේ අභිලාෂය සඳහා එම වචනය එම තේරුමෙන් ගනිමු.

පුරෝකථනයේ බලය ඇත්තේ කාහටද?

නමුත් පළමුව අපි වැදගත් ප්‍රශ්නයක් නිරාකරණය කරගත යුතු වෙමු. පුරෝකථනයේ බලය අයත් වන්නේ දෙවියන්වහන්සේට පමණක් සහ එය උන්වහන්සේගේ අධිකාරීත්වයේ සාධනයක් ලෙස බයිබලය ප්‍රකාශ කරයිද? යෙසායාගේ පුරෝකථනය තුළ මෙයට තීරණාත්මක පිළිතුරක්

ඇත. 41 වැනි පරිච්ඡේදයේදී තමනට දිව්‍යමය බලය ඇති බැව් ඔප්පු කිරීමට එම දවස්වල පිළිම යන පිළිම වන්දනාකරුවන් හට දෙවියන්වහන්සේ අභියෝග කරයි. උන්වහන්සේ එය කරන්නේ මෙසේය.

"හුඹලාගේ පැමිණිල්ල ඉදිරියට ගෙනෙල්ලා යයි ස්වාමීන්වහන්සේ කියන සේක. හුඹලාගේ බලවත් කාරණා පෙන්වාපල්ලා යයි යාකොබ්ගේ රජ්ජුරුවෝ කියන සේක. ඔවුහු (පිළිම) ඒවා (හේතු) ඉදිරිපත් කොට සිද්ධවෙන්නට තිබෙන දේවල් අපට දන්වන්නවා. ඉස්සර දේවල් මොනවාදැයි අප විසින් කල්පනා කොට ඒවායේ කෙළවර දැනගන්නා පිණිස ඒවා අපට දන්වාපල්ලා. නොහොත් පැමිණෙන්නට තිබෙන දේවල් අපට ප්‍රකාශ කරපල්ලා" (21-22 පද)

මෙම අභියෝගයේ පදනම පැහැදිලිය. තම පිළිම දෙව්වරුන් බැව් මිත්‍යදෘෂ්ඨික වන්දනාකරුවෝ පවසත්. බොහෝ යහපත්ය. කාසම් ඉදිරිපත් කරන්නට ඔවුනට ඉඩ හරින්න. දෙවියන්වහන්සේ විසින්ම ඉල්ලා සිටින සත්‍ය නම්, පිළිම අනාගත ඉහළ ප්‍රකාශ කරන ලෙසත් "පසුගිය දේ" එනම් ආරම්භයේදී මැවීම සිදු වූ ආකාරය විස්තර කරන ලෙසත්ය. ඊළඟ පදයේදී කරුණ නිශ්චිතව පැහැදිලි කර ඇත.

"මතු සිද්ධවෙන්නට තිබෙන දේවල් දන්වාපල්ලා. එවිට හුඹලා දෙව්වරුන් බව අපට දැනගන්නට ලැබෙනවා ඇත....." (23 පදය)

අනාගතය ගැන පැවසීමට හැකිවීම දිව්‍යමය බලයේ සාක්ෂියක් බැව් මෙතැන දෙවියන්වහන්සේම තහවුරු කරයි. යෙසායාගේ පුරෝකථනයේ මෙම කොටසේ එක් අවස්ථාවකට වැඩියෙන් මෙම බලය ඇති එකම තැනන්වහන්සේ තමන්වහන්සේ බැව් දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රකාශ කරන සේක. මක්නිසාද උන්වහන්සේ පමණක් දෙවියන්වහන්සේය. වෙන කෙනෙක් නොමැත.

"පුරාණයේ පළමු කාරණා සිහිකරපල්ලා. මක්නිසාද මෙම දෙවියන්වහන්සේය, වෙන කෙනෙක් නැත. මම දෙවියන්වහන්සේය. මා යමාන කෙනෙක් නැත." (46:9)

තමන්වහන්සේ හැර වන්දනාවට යෝග්‍ය වෙනත් කිසි අරමුණක් නොමැති බැව් ඉශ්‍රායෙලයේ දෙවියන්වහන්සේ මෙතැන ප්‍රකාශ කරයි. තවද මෙම වදන්වලින් උන්වහන්සේගේ බලයේ සලකුණු තහවුරු කරයි.

"..... අන්තිමය මිල පටිපදා තවම සිද්ධ නොවූන දේ පුරාණයේ

පටන්ද දන්වන්නා වූ, මාගේ මන්ත්‍රණ පවත්වන්නේය කියාත් මාගේ මුළු කැමැත්ත ඉෂ්ඨ කරන්නෙමියි කියාත් කියන්නාවූ තැනැත්වහන්සේය.”
(46:10)

එය ගැන සිතන්න, දෙවියන්වහන්සේ හැර මාගේ මන්ත්‍රණ පවත්වන්නේය කියා පවසන්නට එහිතර කවුරුන්ද? එවන් දෙයක් පවසන්නට හැකි මුළු ලෝකයේම සිටින මිනිසා කවරෙක්ද? එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට, ඒවා සිදුවීමට පෙර අනාගත ඉසව් දැනගෙන සිටින පමණක් නොව, උන්වහන්සේ නියම කල ලෙස ඒවා සිදුවන බැව් බැලීමට බලය ඇති කෙනෙකු අවශ්‍යය. වෙනත් වචන වලින්, නියත වශයෙන් ඉටුවන පුරෝකථන කීමට, ඔබට දෙවියන්වහන්සේ අවශ්‍යය. වෙනත් කිසිම තේතුවකට එය විස්තර කල නොහැක.

නව ගිවිසුම එම ප්‍රකාශයම කරයි. යේසුස්වහන්සේ ගම ගෝලයන්ගෙන් කමුගැනීමට පෙර, ලෝකයේ සුභාරංචිය දේශනා කිරීමේ කර්තව්‍යයට ශුද්ධාත්මයේ උපකාරය උන්වහන්සේ ඔවුනට පොරොන්දු වූහ. මෙම දානයේ එක් ප්‍රතිපලයක් වූයේ, “උන්වහන්සේ..... පැමිණෙන්නට තිබෙන දේ නුඹලාට ප්‍රකාශ කරන තේක.” (යොතන් 16:13) යනුයි. වෙනත් වචන වලින්, අනාගත සිදුවීම් වල සැදුණක් ගෝලයන් හට දෙන ලදහ. මෙම විශේෂිත කුසලතාවය නොමැතිව ඔවුනට මෙය කල නොහැකි බැව් මෙයින් හැකවෙයි. අනාගතය ගැන ප්‍රකාශ කිරීමේ හැකියාව, ඔවුනට දෙන ලද කුසලතාවයේ බලයේ සාක්ෂියක් විය.

නැවතත්, බයිබලයේ අවසාන පොතේ පළමුවැනි පරිච්ඡේදයේ පළමුවැනි පදයේ, “ඉක්මනින් වෙන්නට ඕනෑ දේවල් තමන්ගේ දාසයන්ට දන්වන පිණිස..... දන්නාවූ.....” (එළිදරව් 1:1) ආකාරයට දෙවියන්වහන්සේ යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට එළිදරව් කළ ලෙස ප්‍රකාශ කර ඇත. දෙවියන්වහන්සේ වෙතින් යේසුස් වහන්සේ තුළින් අනාගතය ගැන දැන ගැනීම පැමිණියේය. එම එළිදරව්ව නොමැතිව, එය ගැන කිසිවක් උන්වහන්සේගේ සේවකයන් හට දැනගන්නට නොහැකි වනු ඇත.

නිගමනය පැහැදිලිය. අනාගතය ගැන අනාවැකි කීමේ බලය දෙවියන්වහන්සේ පමණක් සතු බැව් බයිබලය නියවිතවම පවසයි.

බයිබලය අනාගතය ගැන අනාවැකි පවසයිද?

අනාගතය ගැන කිසිම දූනුමක් මිනිසාගෙන්ම මිනිසාට නොමැති බැව් වටහා ගැනීමට අප පරීක්ෂා කල යුත්තේ ඉතිහාසය සහ අපගේම

අත්දැකීම් පමණය. ලබන වසර ඉවත දමා, අද රාත්‍රියේ හෝ හෙට අප සේවය සඳහා යනවිට හෝ කුමක් සිදුවේ දැයි පවා අපි නොදන්නෙමු. වසර 2000කින් නොව වසර 100 කින් හෝ කුමක් සිදුවන්නේද? අනාගත ගැන මද දැනුමක් හෝ මිනිසාට තිබී නම්, තිරණ කොතරම් ගණනක් වෙනස්වනු ඇත්ද ! කොතරම් අනතුරු වලක්වා ගත හැකි වීද ! කෙතරම් ව්‍යසන ගණනක් සිදුවීමට ඉඩනොදෙන්නට තිබුණද ! කෙතරම් යුද්ධ සංඛ්‍යාවක් ආරම්භ නොවී තිබේද ! අපගේම පිවිත්වල අත්දැකීම සහ මිනිසාගේ ඉතිහාසය යන දෙකම අප හට ඒත්තු ගන්වන්නේ, සිදුවන්නේ කුමක්දැයි යන්නෙහි නිසැක දැනුමක් මිනිස් වර්ගයා හට නොමැති බවයි.

තමුත් එක්වරක් නොව, බොහෝ වාර ගණනක් අනාගතය පවසා ඇත්නම් ! ලෝකයේ වෙනත් කිසිම ග්‍රන්ථයක නොව සැමවිටම බයිබලය නමැති එකම ග්‍රන්ථයේ නම් ? එය අප සැලකිල්ලට ගත යුතු නොවේද? බයිබලයේ පුරෝකථනය බොහෝ වැදගත් යැයි පවසන්නේ එබැවිනි. ඒවා මත බොහෝ දේ රඳා පවත්නා හෙයින් ඒවා සැලකිලිමත්ව පරීක්ෂාවට යුද්ධය. මිනිස් වර්ගයාට ඉහළින් ශ්‍රේෂ්ඨ බලයක් ලෝකයේ පවතින බවට ඒවා ඇකර්ෂණීය සලකුණකි.

"වඥා, තමුත්....."

බයිබලය දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය යැයි නොඅදහන අය එහි පුරෝකථනයට කොහෙත්ම කැමති නැත. අනාගතය ගැන නිවැරදිව අනාවැකි එය කිව්‍යැයි පිළිගන්නේද, දෙවියන්වහන්සේගේ පැවැත්ම පිළිගැනීමේ මාර්ගයේ බොහෝ දුරක් ඔබ ගමන් කර ඇත. එම නිසා ඔවුන් එය තේරුම්කර දීමට පටන් ගනී. "පුරෝකථන සැබවින්ම අනාගතය ගැන අනාවැකි නොවේ ඒවා අනාවැකි කි සිද්ධි සිදුවී පසු ලියූ දෑ" ලෙස ඔවුහු පවසති. බයිබල් වාර්තා, විශේෂයෙන්ම පැරණි ගිවිසුමේ ඒවා අනාවැකි කියන්නේ යැයි පවසන සිදුවීම් වලට බොහෝ කලකට පසුව ලියැවුයේ යැයි ඔප්පු කරන්නට හැකිනම් පමණක් මෙම තර්කයට බලයක් තිබෙන බැව් පෙන්විය හැකිය. මෙය සඳහා සෘජු සාක්ෂි නොමැති බැව් පැහැදිලිව පැවසිය යුතුය. එම නිගමනය ඔවුන් තමන්ගේම සිද්ධාන්තයට සහයවන ලෙස සාක්ෂි අර්ථ තීරුපණය කිරීමේ ප්‍රතිපලයයි. ඇත්තවශයෙන්ම, ගත වූ වසර 100 පුරා සිදුකල පර්යේෂණ පෙන්වන්නේ බයිබල් වාර්තා අව්‍යාජ බවයි. ඒවා ලියැවූ කාලය ලෙස ප්‍රකාශ කරන කාලයට ඒවා අයිතිය.

තමුත් අපගේ වර්තමාන අනිලාභය සඳහා වඩා යහපත් කෙටි මාර්ගයක් ඇත. ක්‍රි. පූ. 200 පමණදී පැරණි ගිවිසුම් වාර්තා පැවති බැව් කිසිවකුට ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකිය. මක්නිසාද එම කාලයේදී පමණ ඒවා

(පැරණි ගිවිසුමේ සෙස්ටුවටින්ට් සංස්කරණය ලෙස හැඳින්වූ) ග්‍රීක බසට පරිවර්තනය කරමින් තිබුණි. නොමැති දෙයක් ඔබට පරිවර්තනය කළ නොහැක.

තවත් විරෝධයක් මෙසේ පවසයි. “නොදැයි, මෙම බයිබල් “අනාවැකි” තම දවස්වල ඉසව් සහ ඒවායේ විසඳාගැනීම ප්‍රතිඵල විශ්ලේෂණය කළ හැකිව සිටි අයගේ දෘෂ්‍ය දේශපාලනික අනාවැකිය.”

ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට සියවස් ගණනාවකට ඉහතදී පලකරන ලද “දෘෂ්‍ය දේශපාලනික අනාවැකි” වසර 2000 කට අධිකව වර්තමාන දවස් දක්වා සත්‍යව පවතිද? එවන් නපන්කම් කිරීමට තරම් බයිබල් අනාගත වත්තෘත් කොයිතරම් විප්ලාවකටත් දැයි ඔවුන් විශ්ලේෂණය කරන්නේද? එම කරුණ එසේ සඳහන් කිරීම ඔවුන්ගේ වදන්වල කොතරම් විශ්වාසයක් තේරුම් කිරීමක් ලෙස පෙන්වීමක්ද?

නමුත් අනෙකුත් සියල්ලට මෙන්ම, මෙම විරෝධයට සහතික පිළිතුර එම පුරෝකථන සමහරෙක් කියැවීමයි. එමනිසා අපි මෙයින් ආරම්භ කරමු.

බැබිලෝනිය පිළිබඳ පුරෝකථනය

ඉශ්‍රායෙලයේ අනාගතවත්තෘත්ගේ දවස්වල (ක්‍රි.පූ. 850-560 පමණ) දැන් ඉරාකය යැයි කඳුන්වන, යුජුට්ස් සහ ටයිග්‍රිස් ගංගා වටා ප්‍රදේශයේ මහා යුධමය බලයකින් දෙකක් ඇතිවූහ. පළමුවැන්න වූයේ නිනවේ අගනුවර කරගත් ඇසිරියානු අධිරාජ්‍යයයි. සියවස් දෙකක් පුරා තමන්වටා සිටි ජාතීන්ගේ භූමි ඇසිරියානුත් ආක්‍රමණය කළහ. දකුණු දිගට කැල්දියන්වරු සහ ඔවුන්ගේ අගනුවරවූ බැබිලෝනිය මත ඔවුහු ආධිපත්‍යය පැවැත්වූහ. පෙරදිග දෙසට ඔවුහු සිරියාව අත්පත් කර, මධ්‍යදරණී වෙරළ පහළට ඉශ්‍රායෙල් තරණා මීසරයදක්වා ඉදිරියට ගියෝය. ඔවුන්ගේ ප්‍රතිපත්තිය වූයේ තිබියයි. යටත් වීමට ස්වදේශීය ජනතාව බියවදවා වාර්ෂික කප්පම් ගැනීම ඔවුන්ගේ අරමුණ විය. මෙම අත්තල සඳහා ඔවුහු නගර වනසා ගිනිබත්කොට, ගම්මාන විනාශකොට, වැසියන් ඝාතනයකොට, දහස්ගණන් ඇසිරියාවේ සිරභාරයට ගෙන ගියහ.

ක්‍රි.පූ. 7 වැනි සියවසේ දෙවැනි භාගය, ඇසිරියානු බලයේ බැස්මත් බැබිලෝනියේ නැගීමත් දුටුවේය. ක්‍රි. පූ. 612 දී නිනවේ යටත් කර ගන්නා ලදී. කැල්දියන්වරුන්ගේ රජු වූ තෙබුකද්නෙර් වේගයෙන් නව

අධිරාජ්‍ය නිර්මාණය කළේය. ඇසිරියාවෙන් විමුක්තිය ලැබුණා යැයි ප්‍රබෝදමත් වූ මැදපෙරදිග කුඩා ජාතික, බැබිලෝනියානු හමුදා විසින් අත්පත් කරගන්නා ලදී. විශේෂිතව තෙබුකඳුකර්, ඉශ්‍රායෙලය අත්පත් කර, යෙරුසලෙම විනාශකොට එහි දේවමාලිගය ගිනිබත්කොට දහස් ගණන් දෙනා බැබිලෝනියේ සිරභාරයට ගෙන ගියේය. ඔහු ඉන්පසු තවත් දකුණට ගොස් මීකරය ආක්‍රමණය කළේය. යුද්ධයේ ප්‍රදේශයෙන් මතු වූ හමුදා ආධිපත්‍යයේ මෙම අදියර බැබිලෝනියානු අධිරාජ්‍යය විය.

විශේෂිතව තෙබුකඳුකර්, එහි ශ්‍රේෂ්ඨ රජු, බැබිලෝනිය මැත පෙරදිග ලෝකයේ විශ්මයක් කළේය. ඔහු අති විශාල දේවත්ථාන සහ මාළිගා තනවා, යෝධ ආරක්ෂිත තාප්පයකින් කරගත වට කළේය. බැබිලෝනිය, තෙබුකඳුකර්ගේ සහ ඔහුගේ කැල්දියන් ජනතාවගේ විතුතිය සහ අභිමානය විය.

කුඩා ජාතීන්ගේ වැසියන් මත එවන් කුරිරු බලයක් සහ බන්ධන බලපෑම වටහා ගැනීමට අද දවසේ සිටිනා අපහට දුෂ්කරය. ඔවුන් සඳහා ඇසිරියානු සහ බැබිලෝනියානු අධිරාජ්‍යයන් බිය ජනක සහ අනභිභවනීය වන්නට ඇත.

සම්පූර්ණයෙන්ම පෙරලා දමන ලදී.

තමුත්, තම බලයේ උච්චතථානයට බැබිලෝනිය පත්වන්නට පෙර වසර 100 කට පෙර, එහි පෙරලා දැමීම ඉතා නිශ්චිත වදන්වලින් අනාගතවත්තෘ යෙහායා අනාවැකි කිය. “බැබිලෝනියේ පිඩාව” ලෙස ගිරිෂ ගත කළ පරිච්චේදයක ඔහු පැවසුවේ මෙයයි.

“.....ත්ථාමිත්වතන්සේසේ දවස ලංව තිබේ. එය සර්ව පරාක්‍රමියාණන් විසින් එවන විනාශයක් මෙන් පැමිණේයි..... බලව, මම මේදවරුන් ඔවුන්ට විරුද්ධව පොළඹ වන්නෙමි..... රාජ්‍ය වල අලංකාරයද කල්දීවරුන්ගේ උබහුකමේ තේජසද වූ බැබිලෝනිය දෙවියන්වතන්සේ විසින් හාස්ති කළ සොදොමිටද ගොමොරාවටද සමාන වන්නේය. එහි කවදාවත් වැසියෙක් නොවන්නේය..... අරාබියා එහි තමාගේ කුඩාරම් තබාගන්නේවත් එකීරු තමුත්ගේ බැටළුවත් එහි ලන්භවන්නේවත් නැත. එහ මෘගයන් එහි ලුහුභවා ඇත.”(යෙසායා 13:6, 17, 19- 21)

බැබිලෝනියේ ඉරණම පැහැදිලිය : ප්‍රභාචකරුවන් මීදවරු වනු ඇත. (බැබිලෝනියට නැගෙනහිරින් වූ ජාතියක්) නගරය, මිනිසා හෝ

මෘගයා නොවසන හුදෙකලා එකක් වනු ඇත. බැබිලෝනිය එය තම බලයේ සහ තේජසේ උච්චස්ථානයට නැගීමට වසර 100 කට පෙර මෙම පැහැදිලි පුරෝකථනය කියැවූ බැව් අප සිහිතබා ගනිමු.

තවත් අනාගතවක්තෘවරයෙක්, යෙරෙමියා, වසර 100 කට පසු තෙබුකඳුනාර් යෙරෙමියාට පතරදීමට ආසන්නව සිටියදී බැබිලෝනියේ බිඳ වැටීම ගැන අනාවැකි කීවේය.

“මම බැබිලෝනියට විරුද්ධව.....නාස්තිකරණ සුළඟක් හටගත් වන්නෙමි.....බැබිලෝනිය හඳිසියෙන් වැටී විනාශ වූවාය..... මේදයේ රජවරුන්ද..... ඇට විරුද්ධව (බැබිලෝනිය) සුදානම් කරපල්ලා..... බැබිලෝනිය වැසියෙක් නැතිව ජරාවාස ගොඩවල්ද සිවලුන්ගේ වාසයක්ද විෂමයක් ද කවටකමක්ද වන්නේය..... බැබිලෝනියේ පළල්වූ පවරු සහමුලින්ම හෙළා දමනු ලබන්නේය. ඇගේ උස් දොරටුද ගින්නෙන් දැවනු ලබන්නේය..... අහෝ ස්වාමීන්වහන්ස, මේ ස්ථානයෙහි මනුෂ්‍යයෙක් වුවත් මාගයෙක් වුවත් කිසි වැසියෙක් නැතිව එය සදාකාල පාළුවක් වෙත හැටියට එය සිඳ දැමීමට ඔබ ඊට විරුද්ධව කට කර තිබේ.....”

අවසානයේදී, පුරෝකථන ලේඛනයේ ගලක් ගැටගසා මෙසේ පවසමින් එය යුජුට්ස් නදියට හෙලීමට දිවැසිවරයානට අණ කරනු ලබයි.

“මෙසේම බැබිලෝනිය කිඳි..... ගොඩ නොඑන්නීය.....”
(යෙරෙමියා 51:1, 8, 28, 37, 58, 62-64)

බැබිලෝනිය බලයට එන්නට වසර 100 කට පෙර යෙසායාගේ සහ අධිරාජ්‍යය සහ නගරය තම තේජසේ උච්චස්ථානයට පැමිණි අවස්ථාවේ යෙරෙමියා ලේඛනයෙන් කළ පුරෝකථන අතර එකඟතාවය සම්පූර්ණය. එම දැවස්වල ජනතාව සඳහා එය, මනා නරගයක්වූ ලන්ඩන්, නිව්යෝර්ක් හෝ සිඩ්නි කාදාකාලයටම පාළුවට යන්නේ යැයි අපනට පවසන සේ ඇසෙන්නට ඇත. නෂ්ටික ආයුධ ඇති මෙම යුගයේ එවන් ඉරණමක් ඇදහීමට නොහැකි කමක් නැත. නමුත් ඉගුයායෙල් දිවැසිවරු තම අනාවැකි පැවසුවේ, එවන් පූර්ණ විනාශ විය හැකි යැයි සිහිනයෙන් පවා නොසිතූ වසර 2500 කට වඩා ඉහතදීය.

බැබිලෝනියේ ඉරණම ගැන පුරෝකථන ක්‍රමලාභයෙන් සම්පූර්ණ වූ සැටි ඉතිහාසය වළිඳුරුවී කරයි. පළමුවැනි කොල්ලකරුවන් වූයේ ක්‍රි.පු.

6 වැනි සියවසේ මිද සහ පර්සියන්වරු - එම අවස්ථාවේ සිට බැබිලෝනියේ තේජස මැලවෙන්නට පටන් ගති. ඉන්පසු මහා ඇලෙක්සැන්ඩර් යටතේ ග්‍රීකවරු, සහ ඉන්පසු රෝමාණුවන් පැමිණියහ. ඔවුනට පසු පාර්තියන්, ආරාබ් සහ ටාර්ටර් වැනි විවිධ යුධකාමී ගෝත්‍ර පැමිණියහ. සියවස් ගණනාවක් බැබිලෝනී නගරය පැවති ස්ථානය නටඹුන් ගොඩැල්ලක් වූ අතර, තැනින් තැන යන එකේරන් විසින් - සංචාරකයන් එසේ අපට පවසයි. මග හරින ලදී 19 වැනි සියවසේ පළමු කාගයේදී එම ස්ථානය පුරාවිද්‍යාඥයන් විසින් ගවේශණය කිරීම ඇරඹුන විට පමණක් මහා තාප්පවල නටඹුන්, ශ්‍රේණික දේව මාළිගා සහ දොරටු, සහ දැවැන්ත පිළුම, එම දවස්වල බැබිලෝනිය කෙතරම් උත්කෘෂ්ට පෙනෙන්නට ඇතිදැයි විශ්මයට පත් ලෝකයකට එළිදරව් විය.

එසේ “චාර්ජයන්ගේ තේජස” වූ බැබිලෝනිය, ඉශ්‍රායෙල් අනාගත වත්තෘත් පැවසූ පරිදී නටඹුන් සහ ශුන්‍ය වූ සැටි ඉතිහාසය එළිදරව් කරයි.

දැන් අප බයිබල් පුරෝකථන සත්‍යයේ දෙවැනි සහ වෙනස් උදාහරණයක් දෙස හැරෙමු.

මීසරයේ ඉරණම

මීසරය, මැදපෙරදිග ශ්‍රේණික බලයක්ව පැවතුනි. ක්‍රි.පූ. 1600 පමණ එහි ශ්‍රේණික යුගය විය. එකල ජයග්‍රාහී පාරාවෝවරුන්ගේ කමුදා දකුණු දිගට සුඩානය, බටහිරට උතුරු අප්‍රිකානු වෙරළ තීරය දිගේ සහ උතුරු දිගට කනාන් දේශය (පසුව ඉශ්‍රායෙල්) හරහා සිරියාවට බලපැවැත් විය. මීසරයේ සමහර පුරාණ දේවමාළිගා, ස්මාරක සහ කොතොත් වල කොයාගැනීම්, තම බලයේ උච්චස්ථානයේ සිටි පාරාවෝවරුන්ගේ තේජස එළිදරව් කර ඇත.

නමුත් ක්‍රි.පූ. 1400 පමණ සිට මීසර බලය, සිවිල් යුද්ධය, ඇසිරියාවේ නැගීම සහ පසුව බැබිලෝනිය නිසා පිරිහීමට පටන් ගති. එසේ නමුත් කනාන් දේශය ඉශ්‍රායෙලය අයත්කරගෙන සිටි යුගයේ, ක්‍රි.පූ. 1400-600 විවිධ සාර්වකල්පයන් සමඟ මැදපෙරදිග දේශපාලනය තුළ මීසරය වරින්වර ඇතිලී ගැසීය. ඇසිරියානු හෝ බැබිලෝනියානු ආක්‍රමණ වලට බියෙන් ඉශ්‍රායෙලිතයන් තම දෙවියන්වහන්සේ තුළ විශ්වාසය තබනවා වෙනුවට මීසරයේ සත්‍ය අපේක්ෂා කිරීමට හිතර පෙළඹුනහ.

මීසරවරුන්ගේ ඉරණම ගැන නිශ්චිත යමක් පැවසීමට ඉශ්‍රායෙල්

දිවැසිවරුන්ට තිබුණි. අනාගතවත්තෘ එකකියෙල් ශ්‍රී.පු. 600 පමණ බැබිලෝනි රජු වූ නෙබුකද්නෙස් දවස් වල කළ ප්‍රකාශ පැවසුවේ, දෙවියන් වහන්සේගේ විනිශ්චයේ ප්‍රතිපලයක් ලෙස මිසරය වසර 40 ක් ජන ශූන්‍යව පවතින බවයි. ඉන් පසුව පුනරුදයක් පැමිණෙන තමුත් එය කළින් තිබූ තේජය හෝ බලයෙන් යුතුව නොවේ.

“ස්වාමීවූ දෙවියන්වහන්සේ මෙසේ කියන සේක. සතළිස් අවුරුද්දකට පසු, මිසරවරුන් විසිරී ගිය ජනයන් අතරින් ඔවුන් රැස් කරන්නෙමි..... ඔවුන්ගේ ජන්ම දේශය වූ පත්‍රොස් දේශයට ඔවුන් නැවත පමුණුවන්නෙමි. ඔවුන් වහාහි එහි පහත් රාජ්‍යයක්ව සිටිනවා ඇත. ඒක අනෙක් රාජ්‍ය වලට වඩා පහත්ව ජාතීන් කෙරෙහි තවත් උසස් නොවී තිබෙන්නේය. ඔවුන් අඩුකරන්නෙමි..... ස්වාමීවූ දෙවියන්වහන්සේ මෙසේ කියන සේක. මම දේවරූපද තැනිතොට, හෙර් (මෙම්ප්ටස්) වෙතින් පිළිම පහ කරන්නෙමි. අධිපතියෙක් මිසර දේශයෙන් තවත් නොතික්මෙන්නේය.....” (එකකියෙල් 29:13-15, 30:13)

නැවතත් පුරෝකථනයේ අදහස පැහැදිලිය. ආක්‍රමණයේ විනාශයක් සහ සිරකරුවන්ගේ පිටුවහල් කිරීම විදීමට මිසරයට සිදුවිය. මෙම සිද්ධි වල නියත ඓතිහාසික වාර්තා ඉතිරි වී ඇතත්, ඒවා එකකියෙල් පුරෝකථනය කළ (එකකියෙල් 30:17-20 ඔලන්ත.) බැබිලෝනිවරුන් විසින් මිසරය ආක්‍රමණය කිරීමේ ප්‍රතිඵලය වන්නට පිළිවන. තමුත් එය මිසරයේ අවශ්‍යතාව වන්නට නොතිබුණි. මන්දිතාද වසර 40 කට පසු සිරකරුවන් තම දේශයට නැවත පැමිණෙන්නට තිබුණි. රාජ්‍යයක් වශයෙන් මිසරය විනාශ නොවන්නට තිබුණි. එය බොහෝ සේ අඩු කරන ලද බලයකින් පවතින්නට තිබුණි. තව දුරටත් අවට ජාතීන් මත බල නොපවත්වන විධියේ “පහත් රාජ්‍යයක්”.

පහත් රාජ්‍යයක්

එය එසේ සිදුවිය. ශ්‍රී.පු. 600 පමණ සිට අනුක්‍රමික ජයග්‍රාහී ආක්‍රමණිකයන්ගේ අධිපත්‍යයකට මිසරය ගොදුරු විය. පළමුව ශ්‍රී.පු. 6 වැනි සියවසේ බැබිලෝනිවරු ඉන්පසු 6 වැන්නේ සිට 4 වැනි සියවස් දක්වා පර්සියන් ඉන්පසු 4 වැනි සියවසේ ග්‍රීකවරු ඉන්පසු ශ්‍රී.පු. 1 වැනි සියවසේ සිට ශ්‍රී.ව. 5 වැනි සියවස දක්වා රෝමවරු, ශ්‍රී.ව. 7 වැනි සියවසේ සිට අරාබි සහ තුර්කිවරු විසින් එය ආක්‍රමණය කරන ලදී. බ්‍රිතාන්‍ය පවා 19 වැනි සියවසේ කාලයක් මිසරය පාලනය කළේය. වසර 2500 ක්, එකකියෙල් පුරෝකථනය කළ පරිදි, මිසරය සැමවිටම අහස්ගත්

විසින් ආධිපත්‍යය දරන ලද "තනන් රාජ්‍යයක්" ව පැවත ඇත. නමුත් මිඤ්ඤ සහ මිඤ්ඤවරු ඇදහගතමාන නොවීය. ඔවුන් අදාළ පවතින අතර අමෙරිකා වත්තන් ජනපදයේ සහ සවුදී ආරාබියාවේ දැවැන්ත මූල්‍යමය සහයට යැපීය. මෑත දිනවල නිදහසේ ප්‍රමාණයක් යලි අයිතිකරගෙන ඇත.

අනාගත සිද්ධිවල බයිබල් අනාවැකි තුළ තුන්වැනි උදාවනුයේ අප සලකා බලන අතර, මිඤ්ඤේ කරුණ අපගේ මනසේ තැන්පත් කර තබමු.

ඉශ්‍රායෙල් සම්බන්ධව පුරෝකථන

අනාවැකිවල විස්තරාත්මකතාවය සහ ඒවායේ සත්‍යතාවය ගැන වේගීකාරීකා සහ තහවුරු කිරීම් වල සුලභ තාවය තුළ වඩාත්ම පොහොසත් වන්නේ මේවාය. ඉශ්‍රායෙලයේ අපූර්ව ඉරණම සම්බන්ධව සරල කරුණු කෙරෙහි අපි අප සීමාකර ගනිමු.

පසුව පලස්තීනය යැයි හැඳින්වූ, කනාන් දේශය උරුමකර ගැනීමට තම පැවත වන්නන් ජනතාවක් (ඉශ්‍රායෙල්) වන බැව් අනෙකුත් කරුණු අතර හැඳවූ, ආශ්‍රිතය (ක්‍රි.පූ. 1800 පමණ) හට දෙවියන්වහන්සේ නියමිත පොරොන්දු දුන් සැටි පැරණි ගිවිසුම අප සඳහා වාර්තා කරයි. ක්‍රි.පූ. 1400 පමණ මෝසෙස් යටතේ නික්මයාමේදී ඉශ්‍රායෙල් ජනතාව මිඤ්ඤයන් පිටත ගෙන ආ අතර, වසර 40 කට පසුව ඔවුන් පොරොන්දු වූ දේශය අගත් කර ගැනීම ඇරඹීය. නමුත් ඔවුන් තවමත් කාන්තාරයේ සිටියදී, ඔවුන් දේශයට ඇතුළු වීමට ප්‍රථම, මෝසෙස් තුළින් දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන් පිළිම වන්දනාවට සහ මිත්‍යාදෘෂ්ඨික කතාන්වරුන්ගේ මාර්ග අනුකරණය කිරීමට තම දෙවියන්වහන්සේගෙන් ඉවතට නැරේ නම් ඔවුන් අභිබවන විපාකය ගැන ගාමිතිර ලෙස අනතුරු හැඟවීය. ද්විතිය කවෑවේ 28 පරිච්ඡේදය, ඔවුන් අභිකරු වුවහොත් ඉශ්‍රායෙලීතයන් මත පශ්චාත්‍ය ව්‍යසන ගැන අපූර්ව අවවාදයකි. - එය බිහිසුණු අවවාදයක් විය. සම්පූර්ණ පරිච්ඡේදයම සියවත්තට සියවත්තා හට යෝජනා කෙරේ. අපහට මෙතැන ඉඩ ඇත්තේ ප්‍රධාන ලක්ෂණ සංක්ෂේප කිරීමට පමණි.

"නමුත් මා විසින් ඇ දුකට ඇණ කරන නුඹේ දෙව් වූ ස්වාමීන් වහන්සේගේ සියලු ආඥාද පනත්ද පවත්වන්නට බලාගත්ත හැටියට නුඹ උස්වහන්සේගේ හඬට කන් නොදෙන්නෙහි නම්..... ස්වාමීන් වහන්සේ නුඹ දුකට නුඹ කෙරෙහි නුඹ පත්කරගන්නා රජුද නුඹවත් නුඹේ

පියවරැන්වත් දැන නොගත් ජාතියක් වෙතට පමුණුවන සේක. වහිදී..... සියලු ජනයන් අතුරෙහි නුඹ මව්ගතට තේතුවක්ද උපමාවක්ද තිත්දා කිරීමක්ද වන්නෙහිය. පොළවේ එක් කෙළවරක පටන් අතින් කෙළවර දක්වා සියලු මනුෂ්‍ය වර්ගයන් අතරෙහි ස්වාමීන්වනන්ගේ නුඹ විසිරුවා දමන සේක. ඒ ජාතීන් අතරෙහි නුඹට කිසි පහසුවක් නොලැබෙන්නේය.” (ද්විතීය කථාව 28:15, 36-37, 64-65)

නැවතත් පුරෝකථනය පැහැදිලිය. අවමානය සහ පිළිකල්තාවයේ වස්තුවක් ලෙස, ඉතා අපහසු වටපිටාවක් සමඟ පිවත්වීමට ජාතීන් අතර ඉශ්‍රායෙල් විසිරුවන්නට තිබිණ. මෙම වදන්වල සත්‍යතාවය කෙතරම් බලවත් ලෙස ඔවුන්ගේ ඉතිහාසය ඔප්පුකර ඇත්ද? ලෝකය පුරා යුදෙව්වන්ගේ විසිරුවා හැරීම ශ්‍රී.පූ. 8 වැනි සියවසේ ඇසිරියානුවන්ගේ දවස් වල ආරම්භ විය. 6 වැනි සියවසේදී බැබිලෝනියානුවන් තුළින් මෙම ක්‍රියාවලිය දිගටම කෙරිණ. පර්සියානු රජවරුන්ගේ දවස්වල බැබිලෝනියේ සිට නැවත අර්ධ පැමිණීමක් ඇතිවූ අතර ශ්‍රී.පූ. 500 පමණ සිට ක්‍රිස්තුස්වනන්ගේ දවස් දක්වා පර්සියානු, ග්‍රීක සහ ඔවුන්ගේ අනුප්‍රාප්තිකයන් සහ අවසානයේ රෝමවරුන්ගේ ක්‍රමික ආධිපත්‍යය යටතේ ඉශ්‍රායෙලිත ප්‍රජාවක් තම භූමියේ පිවත් වූහ. ශ්‍රී.ව. 70දී, ක්‍රිස්තුස් වනන්ගේගේ කුරුසිගත වීමෙන් වසර 40 කට පසුව, මහත් හයානක ව්‍යසනය එහි සිදු විය. කැරැල්ල නිසා රෝම හමුදාව විසින් යෙරුසලේම් නගරය වනකනු ලැබීය. දේව මාළිගය ගිනිබත් කළ අතර රෝමාණු ලෝකය පුරා සිරකරුවන් ලෙස යුදෙව්වෝ විසිරවනු ලැබුවෝය. එදා සිට පුනසඤ්ච ඔවුන් “පොළවේ එක් කෙළවරක පටන් අනෙක් කෙළවර දක්වා” හමුවේ.

ඉතා මැන කාලය දක්වා ඇත්තවශයෙන්ම ඔවුන්ගට “පහසුවක් නොලැබිණි”. පිඩාව සහ විටෙක සමුල ඝර්ෂණය විදීම් - 19 වැනි සියවසේ රුසියාව තුළ සංවිධිත භාතන සහ 20 වැනි සියවසේ හිට්ලර්ගේ මිනිස් සංහාරයේ ප්‍රතිපත්තිය ඉතා මැන උදාහරණ පමණි. යුදෙව්වන් සැමතැන්ම අපහාසය සහ සමච්චලයට බදුන් වී ඇත්තේ, හඳුනාගත හැකි ජාතියක් ලෙස ඔවුන්ගේ පැවැත්ම ඉතිහාසයේ විශ්මයන්ගෙන් එකක් කරමිනි. වසර 2500 කට අධිකව මෙම ඉශ්‍රායෙල් ඉරණමේ පුරෝකථනයේ සත්‍යතාවය නැවතත් අපි තීර්ණණය කරමු. විසිරුවා හැරීම සහ පිඩාවන්ට එරෙහිව, අද දවස දක්වාම, සියවස් ගණනාවක් තුළ හඳුනාගත හැකි ජාතියක් ලෙස යුදෙව්වන් සිටියැයි ඉදිරිය දැකිය හැකිවූයේ කාටද?

නමුත් තවත් දේ තිබේ.

නමුත් ඉග්‍රායෙල්ගේ ඉරණම සම්බන්ධව පුරෝකථනවල මහත් ඇදහිය නොහැකි ලක්ෂණය තවමත් කීමට ඉතිරිව ඇත, මක්නිසාද ඉග්‍රායෙල් කාන්තාවන්ගේ බලාපොරොත්තු නොවූ විවර්ධාකයක් ගැන අනාගතවත්තයන් පැහැදිලි අනාවැකි පවසන හෙයිනි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට පෙර වසර 60 කට ආසන්නව, අනාගතවත්තය යෙරමියා තුළින් දෙන ලද මෙම අනාවැකිය සලකා බලන්න.

“මා විසින් මාගේ සෙනහවු ඉග්‍රායෙල්වරුන්ගේත් යුදාවරුන්ගේත් වහල්කම් පහකරණ දවස් පැමිණෙන්නේයැයි ක්වාමින් වහන්සේ කියන සේක. මම ඔවුන්ගේ පියවරුන්ට දුන් දේශයට ඔවුන් හැවත නෙතෙන්නෙමි. ඔවුන්ද ඒක තුන්ති විදින්නෝය.....” (30:3)

ස්වර්ණමය හිස
බැබිලෝනිය
ශ්‍රී.පූ. 600 පමණ

රිදී ලය සහ මාහු
මිදෝ-පර්සියා
ශ්‍රී.පූ. 450 පමණ

පින්තල උදුරය සහ කලවා
ග්‍රීසිය
ශ්‍රී. පූ. 300 පමණ

යකඩ සතුල්
රෝමය
ක්‍රිස්තියානි යුගයේ ආරම්භය

යකඩසහ මැටි දෙපා

“ඉන්ද්‍රායෙල්ගේ දෙව්වු ස්වාමීන්වහන්සේ මෙසේ කියන සේක.....
 බලව, මාගේ උදහසින්..... මා විසින් පත්නා ජුඹු සියලු රටවලින්
 ඔවුන් රැස්කරගෙන නැවත මෙම ස්ථානයට පමුණුවා සුවසේ වාසය
 කරන්නට සලස්වන්නෙමි. ඔවුහු මාගේ සෙනඟ වන්නෝය. මමද ඔවුන්ගේ
 දෙවියන්වහන්සේ වන්නෙමි.....” (32:36-38)

“සුදුවරුන්ගේ වහල්කමින් ඉන්ද්‍රායෙල්වරුන්ගේ වහල්කමින් මම
 පහකොට මුලදී මෙන් ඔවුන් ගොඩ නගන්නෙමි..... ඔවුන්ගේ සියලු
 අයතුකෘතීන් ඔවුන් පිරිසිදු කරන්නෙමි.....” (33:7)

නැවතත් දිවැසිවරයා ප්‍රකාශ කරන දේ ගැන සැකයක් නැත.
 ඉන්ද්‍රායෙලගේ විසුරුවීමේ සහ පිඩාවේ ක්‍රියාවලිය ආපසු කැරවීමට ඇත.
 වසර 1900 කට පෙර එලවා දමනු ලැබූ භූමියටම නැවත යුදෙව්වන්
 පැමිණීමට ඇති අතර, එහි සාපේක්ෂ සාමයකින් පිටත් වීමට ඇත. ඉහත
 සඳහන් කළ, යෙරුෂාලමේ කෙටි උසුටා දැක්වීම්, යෙසායා සහ
 එසායාගේ වචන ප්‍රකාශ වලින් බොහෝ වාරයක් ගුණකල නැකිය.

ඉන්ද්‍රායෙල්ගේ ප්‍රතිස්ථාපනය ගැන මෙම පුරෝකථන ඉතා නිවැරදි
 ලෙස සම්පූර්ණ වීම පෙන්වීම සඳහා මහත් විස්තර කිරීම් වලට යාමට
 අපට අවශ්‍ය නැත. 19 වැනි සියවසේ අගභාගයේ බොහෝ රටවල සිටි
 විසුරුණු යුදෙව්වන් අතර සියොන්වාදී ව්‍යාපාරය ක්‍රියාකාරී විය. 1917 දී
 පලස්තීනය යුදෙව්වන් සඳහා ජාතික ගෘහයක් ලෙස ස්ථාපිත කිරීම භූමිය
 මත ඔවුන්ගේ සංඛ්‍යාවේ ශිඝ්‍ර වැඩි වීමකට තුඩු දුන්නේය. මෙය අරාබිවන්ගේ
 වදවිවාදිකම් ප්‍රකෝප කළ විට 1948 දී තමන් මර්දනය කිරීම සඳහා ගත්
 තැත්කර යුදෙව්වන් වලක්වූ අතර තමන්ගේම යුදෙව් රාජ්‍යය ස්ථාපිත
 කළේය. දින හයේ යුද්ධයේදී දෙවැනි උත්සාහයෙන් පසු 1967 දී මෙය
 විශාල කරන ලදී. එහි ප්‍රතිපලයක් වශයෙන්, වසර 2500 කට පසු
 පළමුවරට, යෙරුෂාලම තමන්ගේ පාලනය යටතේ රාජ්‍යයේ අගනුවරවූ
 අතර ඔවුන්ගේ බොහෝ පෞරාණික ඓතිහාසික ප්‍රදේශ ඉන්ද්‍රායෙල් නැවත
 ලබාගන්නා ලදී. කෙටියෙන් මැදපෙරදිග හිඳගත් යුදෙව් රාජ්‍යයක මතු වීම
 මහත්සේ අපේක්ෂා නොකල වර්ධනයක් වී තිබේ. වසර 100 කට අඩු
 ප්‍රමාණයකින් එපිට, එය සිදු විය හැක්කක් සේ කිසිම දේශපාලනික
 හිටිපත්කයෙකු නොසිතුවේය.

අපි මෙතැන එම තත්වයේ “දේශපාලනය” ගැන සැලකිලිමත්
 නොවන්නෙමු. අපගේ මුළු සැලකිල්ල බයිබලේ පුරෝකථන සමඟය.
 යුදෙව්වන් ගැන බයිබලයේ තවත් දේ කීමට ඇත. උදාහරණයකට,
 මැදපෙරදිග මනා අර්බුදයක් ඇතිවන බවත්, තම දෙවියන්වහන්සේ

ඉදිරියේ ඉග්‍රායෙල් මතස්ථාප වීමට ගෙනෙන බවත් දිවැස්වරු අපට පවසත්. එවිට පමණක් අවසන් ප්‍රතිස්ථාපනය සහ සාමය ඇතිවනු ඇත. අප මෙතැන පූර්ණව අවධාරණය කිරීමට කැමැත්තේ තමන්ගේ භූමියට ඉග්‍රායෙල් නැවත පැමිණෙන බැව් දිවැස්වරු ප්‍රකාශ කළ බව සහ මෙම සිද්ධියේ අප සැබැවින්ම ඔවුන්ගේ අනාවැකි සම්පූර්ණ වීම දුටු බවත්ය.

පුරෝකථන තුනක් - ඉරණමී තුනක්

අප මෙතෙක් සමාලෝචනය කළ දේ සංක්ෂිප්ත කිරීම මෙම ලක්ෂයේදී ප්‍රයෝජනවත් විය හැක.

බැව්ලෝනිය, මැදපෙරදිග ශ්‍රේෂ්ඨ බලය, තම අධිරාජ්‍යය සහ අතහැරුණු අග නගරය, මිනිසා සහ මෘගයා විසින් අක්කරික ලදුව ජන භූත නටබුන් ගොඩැල්ලක් බවට පත්වන්නට තිබුණි. එය එසේ සිදුවිය.

මීසරය, තවත් ශ්‍රේෂ්ඨ අධිරාජ්‍යයක්, හඳුනාගත හැකි රාජ්‍යයක් ලෙස පවතින්නට තිබුණි. තම භූමිය වාසස්ථානය කරගෙන සිටීමට මීසරවරුන්ට තිබුණි. නමුත් “පහත් රාජ්‍යයක්” ලෙස පවතිමින්, නිතරම අනෙකුත් බලයන්ගේ ආධිපත්‍යයට යටත්ව සිටිය යුතුය. ඔවුන් හට එසේ වී ඇත.

ඉග්‍රායෙලයේ, ඉරණම මේ දෙකටම වෙනස් ලෙස විය. තමන්ගේම භූමියෙන් අනෙකුත් රටවලට විසුරුවන ලදුව, දැඩි පීඩා සහ තීරණීය පිළිකුල විඳිමින් සිට, තමන් විසුරුවන ලද දේශයටම නැවත ඔවුන් පැමිණීමටත්, නැවත වරක් එහි තමන් ස්ථාපිත කිරීමටත්ය.

පහත සඳහන් කරුණු අවධානයෙන් පරීක්ෂා කර බලනු:-

1. මෙම ජාතීන් අරඹයා කරන ලද පුරෝකථන එසර 2500 කට පමණ ඉහතදී ප්‍රකාශ කරන ලදී.
2. වර්තමාන දවස දක්වා ඒවායේ සත්‍යතාවය ඉතිහාසය තුළ ප්‍රදර්ශනය කර ඇත.
3. අපට දැක්වූ කරුණු තුන, සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් ඉරණමී තුනක් සමඟ වෙනස් බලයන් තුනක් ගැන සැලකිලිමත් වෙති. එක්ස් මතකයෙන් ඔබ්බට අද්‍යයනමාන වීමටය. දෙවැන්න පැවතුනත් අනෙකුත් ජාතීන්ට යටත්වීමටය. තෙවැන්න විනාශ වීමටත්, එහි ජනතාව පලවා, මුලු පෘථුවිය පුරා විසුරුවා හැර, නමුත් අවසානයේදී මුල් භූමියේ ප්‍රතිස්ථාපනය කිරීමටත්ය.

4. මේවා දැන දේශපාලනික තීරණයන්ගේ “දේශපාලනික අනාවැකි” නොව තිශ්චිත අනාගත වාක්‍යය.

දැන සිටියේ කවුද?

මෙවැනි කාල පරිමාණයක පුරෝකථන පුළුවන් වූයේ කෙසේද? ඇත්තේ එකම බුද්ධිගෝචර පිළිතුරකි. කල්තියා කවුරුන්ගේ දැන සිටින්නට ඇත. නමුත් දැනගත හැකිවූයේ කාටද? නිසැකවම වසර 2500 කට පෙර මිනිසුන් හෝ වතැන් පටන් හෝ කිසිවකුට පුළුවන්කමක් නැත. තනි මිනිස් පදනමකින් මෙම පුරෝකථන තේරුම් කල නොහැක. නමුත්, පැරණි ගිවිසුමේ දීවැස්වරු ඔවුන්ගේ අනාවැකි ගැන මිනිස් බලයන්ගේ ගිමිකම් නොකීවේය. දෙවියන්වහන්සේ විසින් අනුග්‍රාහිත වචන කථාකල බැව් ඔවුහු පැවසුවෝය. ඔවුන් පවසන සියල්ලේ නිරන්තර හැඳින්වීම “දැන සිටියේ” කවුරුන්දැයි අප වටහා ගත්තෙමු. වෙනත් කිසිම බුද්ධිගෝචර තේරුම්කර දීමක් නොමැත. අප සලකා බැලූ පුරෝකථනය, ඒවායේ කර්තෘ ලෙස දෙවියන්වහන්සේගේ පැවැත්ම ඉල්ලා සිටී.

දැනටමත් උපුටා දක්වා ඇති උදාහරණ භූත සිතාමතාම තෝරාගන්නා ලද්දේ ඔබ්බල් පුරෝකථනයන්ගේ විවිධත්වය පැහැදිලි කිරීමටය. නමුත් වෙනත් බොහෝ උදාහරණද ඇත. නිදසුනක් ලෙස, යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ ගැන සැලකිලිමත් වන ඒවා පරිඝ්‍නා කිරීමට අපට හැකිය. උන්වහන්සේ ආශ්‍රිතයේ දැවීන්ගේ ඊර්බාවේ සිටින්නට උවමනා විය. උන්වහන්සේ බෙත්ලෙහෙමේ උපත ලබන්නට උවමනා විය. උන්වහන්සේ තමන්ගේම ජනතාවගෙන් ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලැබූ මුත් ඔවුන් වෙනුවෙන් වන්දිගෙවීමේ මරණයකින් මිය යෑමට උවමනා විය. අනෙකුත් බොහෝ විස්තර - මේවා පැවසුවේ උන්වහන්සේගේ උපතට සියවස් ගණනකට පෙරවූ අතර යේසුස්වහන්සේගේ උපත, සේවය, මරණය සහ උත්ථානය ආකර්ෂණීය ලෙස සම්පූර්ණ විය.

නමුත් පුරෝකථන සටහන කෙලින්ම අපගේ දවස් කරා රැගෙන එන්නාවූ වැඩිදුර උදාහරණ දෙකකින් අපගේ කෙටි සමාලෝචනය අවසන් කරමු.

බයිබලය සහ ජාතීන්

අධිරාජ්‍යයන්ගේ නැගීම සහ බැසීම පිළිබඳ වමන්කාරජනක සංක්ෂේපයක් සහ මධ්‍යදරණී මුහුදු වටා පිහිටා යුරෝපීය ජාතීන්,

මැදපෙරදිග, මිසරය සහ උතුරු අප්‍රිකානු වෙරළ “ශිෂ්ට සමීපත්ත ලෝකය” ලෙස හැඳින්වූ ජාතීන්ගේ තත්වය ගැන විස්තරයක් දැනියෙල්ගේ පුරෝකථනයේ අඩංගුය. පුරෝකථනය ප්‍රකාශ කළේ, ක්‍රි.පූ. 6 වැනි සියවසේදී දැනියෙල් බැබිලෝනී රජවාකලේ සිරකරුවෙකුට සිටියෙදීය. එම දවසේ සිට වර්තමානය දක්වා එහි සත්‍යය ඉතිහාසය තුළ ප්‍රදර්ශනය කර ඇත.

බැබිලෝනියේ රජු තෙවුකද්නසර්, තමන්ගේම උඩතු බවින් සහ තේජසින් පිරී, කොටස් පහකින් සමන්විත මිනිසෙකුගේ මහා පිළිරුවක් සිහිනයෙන් දිටිය.

- (1) පිළිරුවේ ශිර්ෂය රහිත් විය.
- (2) එහි ළය සහ ඛානු ඊදගෙන් විය.
- (3) එහි උදරය සහ කලවා පිත්තලෙන් විය.
- (4) එහි කකුල් යකඩයෙන් විය.
- (5) නමුත් දෙපය සහ පා ඇතිලී යකඩ සහ මැටි මිශ්‍රණයකින් සංයුක්ත විය.

එවිට “අතින් නොකැපූ පර්වතයෙන් කපන ලද” ගලක් දර්ශනය විය. එය පිළිරුවේ දෙපා මත වැටී, එය පොළව මත මහා තඩකින් කඩා වැටෙන්නට සලස්වා, එහි සියලු බාහු සුණුකර ඒවා සුළඟට ගතාගෙන යන්නට කැලැස්වීය. එවිට එම ගල මහා කන්දක්වී මුළු පෘථිවියම එයින් පිරවීය.

මෙම පිළිරුවේ ඉරණම ගැන තෙවුකද්නසර් මතත්තේ කැලඹුණේ ඔහුගේ එකදු දොණුවන්ත මිනිසෙකු හට එහි අරුත කියාදීමට නොහැකිවූ බැවිනි. නමුත් ඉශ්‍රායෙලයේ දිවැස්වරයා වූ දැනියෙල් ප්‍රකාශකළේ:

“නමුත් රහස් වලිදරව් කරන දෙවිකෙනෙක් ස්වර්ගයෙහි සිටින සේක. උත්වතන්සේ මතු දවස්වල සිද්ධවෙන්නට හිඹවන කාරණා තෙවුකද්නසර් රජුට දන්වා තිබේ.” (දැනියෙල් 2:18)

එසේ දැනියෙල්, පිළිරුවේ අරුත විස්තර කළේය. තෙවුකද්නසර්ගේම විපිතය රන් ශිර්ෂය නියෝජනය කළේය. එය තවත් පහත් රාජ්‍යකින් (ඊදී ළය සහ ඛානු) උරුමකරන්නා අතර, එයද ඊට පසු තෙවැන්නකින් (පිත්තල)ය, පසුව සයරුවැනි රාජධානියකින් (යකඩ කකුල්) යක්තිමත්ව සහ පුවත්බවය. නමුත් දෙපා සහ ඇතිලී බෙදුණු රාජ්‍යයක්

නියෝජනය කළේ “කොටසක් සවිමත්ව කොටසක් බිඳී” ලෙසය (37-42 පද)

එක් දෙයක් පැහැදිලිය: මෙම පිළිරුව බලවත් රාජ්‍යයන්ගේ අනුපිළිවෙලක් නියෝජනය කළ අතර ඒවා හඳුනා ගැනීමට අපහසු නැත. පළමුවැන්න අපි දැකීමු. එය බැබිලෝනියානු අධිරාජ්‍යය විය. දැනියෙන් 8 පරිච්ඡේදයේ (20-21 පද) එහි අනුප්‍රාප්තිකයෝ පර්සියාව සහ ග්‍රීසියවත්තේ යැයි අපහට පවසයි. “ශ්‍රේෂ්ඨ සහ පුවත්ත” සතරවෙනි බලය දැනියෙන්ම පුරෝකථනයේ නිශ්චිතව නම්කර නැත. මෙම අනාවැකි සැතෙහ ලෙස ඉතිහාසය ඔප්පු කරයි. ක්‍රි.පූ. 350 පමණ මීදු සහ පර්සියානුන් විසින් බැබිලෝනිය බලය පෙරලා දමා අවසානයේදී පර්සියානු අධිරාජ්‍යය පිහිටුවා විය. එය වසර 200 ක් පැවති අතර ක්‍රි.පූ. 330 පමණ මහා අලෙක්සැන්ඩර් විසින් එය පෙරලා දමා ග්‍රීක අධිරාජ්‍යය පිහිටුවා විය.

අලෙක්සැන්ඩර්ගේ අනුප්‍රාප්තිකයන්ගේ රජධානි උරුමකර ගත්තේ කිනම් මහා බලවතෙක්ද? පිළිතුර ගැන සැකයක් ඇති විය නොහැක. එය රෝමානු අධිරාජ්‍යයයි. ක්‍රි.පූ. 20 වැනි සියවසේ සිට දිගටම රෝමානුවන් කළින් ග්‍රීක අධිරාජ්‍යයේ ප්‍රදේශ ආක්‍රමණය කළේය. ඊළඟ වසර 500 දී රෝමය පෘථිවියේ ශ්‍රේෂ්ඨතම බලවතා විය. එහි අධිරාජ්‍යය ප්‍රායෝගිකව පළමු අධිරාජ්‍යවල් තුනේ සියලු ප්‍රදේශ ආවරණය කළ අතර, පුළුල්ව යුරෝපය, මැදපෙරදිග සහ මධ්‍යදරණී මුහුදු වටා ඇති සියලුම රටවල් කරා විහිදුනහ. එහි යටත් කර ගැනීම් කුරිරු කාර්යක්ෂමතාවයකින් ක්‍රියාවට නැගූ අතර එය “යකඩමෙන් යක්තිමත්” යන හැඳින්වීම මැනවින් සංකේතවත් කළේය. එහි පැවැත්මේ අවසාන සියවස් දෙකේදී එය කොටස් දෙකකට බෙදන ලදී. රෝමය පාදක කරගත් බටහිර අධිරාජ්‍යය සහ කොන්ස්තන්තිනෝපල් පාදක කරගත් පෙරදිග අධිරාජ්‍යය - පිළිරුවේ “කඳුල්” දෙක.

අතිරිතය හෙළිකරන දෙවියෙකෙක්

නමුත් ක්‍රි.ව. 5 වැනි සියවසේ කැබලිවූ රෝමානු අධිරාජ්‍යයට කුමක් සිදුවියද? එය තවත් මහා අධිරාජ්‍යයක් විසින් ආදේශ නොකරන ලදී. එවන් එකක් ස්වාසිත කිරීමට පරමාර්ථ කොටගත් මිනිසුන්ගේ උත්සාහයන්ට එරෙහිව එවන් සංකන්දනාත්මක විප්ලවයක් සහිත පස්වැනි අධිරාජ්‍යයක් කිසිදු නොවීය. රෝමානු අධිරාජ්‍යයේ ප්‍රදේශ, තමන්ගේම වෙන්වූ රාජ්‍යයන් පිහිටුවුවාගත් නත්, ගොත්, විසිගොත් සහ වැන්ඩල් මිලේටීස් ගෝත්‍රවල පතරදීම් යටතේ කැබලි විය. වර්තමාන යුරෝපීය ජාතික මෙම රාජ්‍යයන්ගේ අනුප්‍රාප්තිකයෝය. වසර 1500 ක ඔවුන්ගේ

ඉතිහාසය පුරා අද දක්වාම, යකඩ කොටසකින් යුත් මැටි කොටසකින් යුත් පිළිරුවේ පාද මැනවින් සංකේතවත් කළායේ, ඔවුහු බෙදුණු තත්වයකින් පවති. “.....කොටසක් යටි වන්නේය. කොටසක් බිඳී යන්නේය..... ඔවුහු එකිනෙකට ඇලී නොසිටින්නෝය.” (දැනියෙල් 2:42-43)

නෙබුකද්නසර්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ විජිතය වෙතත් තුනකින් අදේශකරණු ලබන බවත්, සතරවැන්න විශේෂිත ලෙස යක්තිමත් නමුත් පස්වැන්නකින් අදේශ නොකරන බවත් දැනියෙල් දැන සිටියේ කෙසේද? සතර වැන්නේ වැටීමෙන් පසු එහි අධිරාජ්‍යය ඒවා අතර ඒකත්වයක් නොමැතිව වෙන්වූ ප්‍රාන්ත වලට බිඳී බිඳී යන බැව් ඔහු දැනගත්තේ කෙසේද? සත්තකින්ම ඔහුට හෝ වෙනත් කිසිම මනුෂ්‍යයෙකු හට එවන් දෙයක් තමා විසින්ම දැනගත නොහැකිය. නමුත් දැනියෙල් පැහැදිලි කිරීමකින් තොරව අප නොතකන්නේය.

“රහස් එළිවර්ණ කරන දෙව්කෙනෙක් ස්වර්ගයෙහි සිටින සේක. උන්වහන්සේ මතු දවස්වල සිද්ධවෙන්නට තිබෙන කාරණා රජුට දන්වා තිබේ..... ස්වර්ගය සැබෑය. එහි අර්ථයද සත්තකය.” (28, 45 පද)

වසර 2000කට අධිකව, වර්තමාන දවස දක්වාම අධිරාජ්‍යයන් යන ජාතියේ ප්‍රවාහයන් නිශ්චිතවම අඩංගු, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේට සියවස් ගණනාවක් පෙර පැවති දැනියෙල් දෙවැනි පරිච්ඡේදයේ පුරෝකථනය වෙත කෙසේ පතද? දෙන්නේද? සැබැවින්ම “ස්වර්ගයේ දෙව්කෙනෙක්” සිටි නම් ඔබට එය වටහා ගැනීමට හැකිය. උන්වහන්සේ නොමැතිව, බුද්ධි ගෝචර විස්තර කිරීමක් නොමැත.

පිළිරුවේ දෙපා වලට ගල පහරදී එය බිම ඇද හෙලීම ගැන දර්ශනයේ අවසන් අදියර ගැන අවසන් කොටසේ අපි ප්‍රකාශ කරන්නෙමු. නමුත් අපගේ අවසන් පුරෝකථන උදාහරණය සඳහා මෙදෙස හැරෙමු,

අපගේ කාලයන්

ඒවායේ සම්පූර්ණ විෂි වර්තමාන කාලය දක්වාම පැතිර ඇති නමුත්, මෙතෙක් දුරට සලකා බලන ලද පුරෝකථන ඇත අතිතයේ සිද්ධීන් ගැනයි. (තම පෞරාණික දේශයට ඉග්‍රායෙලයේ මැත නැවත එකතුවේ විනාශීකරණය සමඟ) මෙම දවස්වල අපට මගපෙන්වීමක් ලෙස, නූතන කාලයන් ගැන කිසිවක් සීමට බයිබල් පුරෝකථන වල ඇත්ද?

සත්තකිත්ම එහි ඇත. මිනිස් සිතුවිල්ලේ විශ්වාසනීය බලාපොරොත්තු වලට එරෙහිව එය සාදන්නේ කෙතරම් අසමානතාවයක්ද? 19 වැනි සියවස සර්වසුභවාදී යුගයක් විය. මහත් සංවර්ධන සිදුවෙමින් පැවතිනි. වැඩිවන්නාවූ විද්‍යාත්මක දැනුම ඉක්මන් තාක්ෂණික දියුණුවට යොමුවූයේ මහත් කාර්මික නිශ්පාදන රැගෙනය. මෙය හැඟවූයේ වඩා සමෘද්ධියයි. (අන්ත දුගී ජනතාවට නැතත්) සමාජයේ සියලු කොටස් වලට අධ්‍යාපනය ලබාගත හැකිවූ අතර සුභවාදී ප්‍රතිපල විශ්වාසවන්තව බලාපොරොත්තු වෙන ලදී. තර්කය වූයේ වඩා යහපත් අධ්‍යාපනයක් ලද අය සාහිත්‍යය, සංගීතය සහ විභූ වැනි කලාවන් කෙරෙහි වැඩි උනන්දුවක් දක්වනු ඇති බවයි. සමාජයේ පොදු සදාචාර විලාසය වැඩිදියුණු වනු ඇත. සැම සඳහා විනිශ්චයේ සමානත්වයේ සමාජ පිළිවෙලක් දේශපාලනඥයෝ පොරොන්දු වූහ. මිනිසුන් සුඛිත මුදිත වන විට ඔවුන් එකිනෙකා කෙරෙහි ජර්නො කිරීම තවතනු ඇත. සටන් පාඨය වූයේ “දුප්පත්කම තුරන්කරන්න, ඔබ අපරාධ තුරන් කරන්නේය.” යන්නයි. මිනිස් මනසේ ඉස්තරමීම බලයයන් සංවර්ධනය වූ විට, ජාතින් අතර සාමය ස්ථාපිත වනු ඇත. මුළු ලෝකය පුරා සුකාරංචිය පැතිරවීම සඳහා සනාතායකයෝ විශ්වාසත්තව ඉදිරිය බැලුවෝය. මිනිස් ප්‍රගමනය සහ දියුණුව, පුද්ගලයා තුළ සහ සමජය තුළ, වලංගු වී යැයි පිළිගන්නා ලදී. අනාගතය දීප්තිමත් විය.

සාමය සහ අභිවෘද්ධිය ?

20 වැනි සියවසේ සිද්ධීන් කොපමණ කම්පාකරවන සුදු විද? අභිවෘද්ධියේ සහ සාමයේ සිහිනය බොද වි ගොසිනි. මිලියන ගණනක් ඝාතනය කර, ගැණිය නොහැකි අලාභ සහ විදවීමේ සමහ දරුණු ලෝක යුද්ධ දෙකක් පසුපස අතිහයානක විනාශකාරී ආයුධ නිපදවා ඇත. 19 වැනි සියවසේ “නැතවත් මිනිසුන්” විශ්වාසය තැබූ විවිධ විසඳුම්, මුසාවන් ලෙස එලිදක්වා ඇත. වඩා පුලුල්ව පැතිරුණු අධ්‍යාපනය පසුපස පැමිණ ඇත්තේ ඉහළ සදාචාරාත්මක ප්‍රමිති නොව, වංකකමේ, කැදරකමේ, පුවත්බත්වයේ සහ අපරාධයේ වැඩිවීමයි. ක්‍රිස්තියානි ආගම, ජාතින් පර්වර්තනය කරනවා වෙනුවට, මුළු පෘථිවිය පුරාම පිරිනි ඇත. දේශපාලනයේ පුජාතත්ත්වවාදය සමාජීය දුෂ්ඨකම් කෙරෙහි බලාපොරොත්තුව, මැජික් සුවය ලබාදී නොමැත. අවසානයේ - දරුණුතම පහරවන - විදාව දෙපැත්ත කැපෙන භයානක ආයුධයක් ලෙස ඔප්පුවී ඇත. සාමයේ යුගයක් වනවා වෙනුවට, මෙම “ශිෂ්ටසම්පන්න” 21 වැනි සියවස අරගල සහ පුවත්බත්වයේ යුගයක් වී ඇත. බොහෝ අයගේ ආකල්පය සර්ව අශුභවාදී විදදරා ගැනීමක් වීම පුදුමයක් නොවේ. කෙනෙකුට කිසිවක් නොකළ හැකියේ පෙනේ.

දැන්, මේ සියල්ල ගැන බයබල් පුරෝකතනවල කිමට ඇත්තේ කුමක්ද?

පෘථිවිය තුළ මිනිසාගේ ප්‍රගමනය තීරණාත්මක ලෙසයන පැමිණෙන “අන්තිමයේ දවස්” , “අවසන් කාලය” ගැන පැහැදිලි ඉදිරි දැක්මක් එය සතුය. එය සංවර්ධනයේ සහ සාමය පැවැත්මේ විභවයක් නොව කරදර සහ හිතිය සහිත ලෝකයකය. මෙහි පැහැදිලිම සහ වඩාත් සිත්ගන්නා උදාහරණය, යේසුස්වතන්සේ තම ගෝලයන්ට කියූ දෙයෙහි හමුවේ. ඒ ඔවුන් උන්වතන්සේ නැවත පෘථිවියට පැමිණීමේදී ඇතිවන සලකුණ සහ “ලෝකයේ අවසානය” විමසූ විටය. ප්‍රථමයෙන් උන්වතන්සේ ඔවුන්ට යුදෙව් ජනතාවගේ ඉරණම ගැන පවසන සේක.

“ඔවුහු (යුදෙව්වෝ) කවු මුහුණින් වැටෙන්නෝය. සියලු ජාතින් අතරට වහලුන් මෙන් කෙසෙයු ලබන්නෝය. අනන්‍යජාතීන්ගේ කාලවල් සම්පූර්ණවනතෙක් යෙරුසලෙම අනන්‍යජාතීන් විසින් මහිනු ලබන්නිය.” (ලුක් 21:24)

මේ අප දැනටමත් ඉග්‍රායෙලය සම්බන්ධව පුරෝකථනයේ සලකා බැලූ කෙටි විස්තරයකි. යුදෙව්වන් වහලුන් ලෙස සියලු ජාතින් අතරට එලවා දැමීමට තිබුණි. යෙරුසලෙම අනන්‍යජාතික බලයයන් යටතට පත්වන්නට තිබින. යේසුස්වතන්සේ මෙයට සීමාවක් අදහස් කරන සැටි බලන්න. “අනන්‍යජාතීන්ගේ කාලවල් සම්පූර්ණ වන තෙක්”. මෙහි ආරම්භය අපගේම දවස්වල අපි දැටුවෙමු. යෙරුසලෙම තව දුරටත් “විදෙස්” බලයයන්ගේ ආධිපත්‍යය යටතේ නොමැත. එය ඉග්‍රායෙලයේම පාලනය යටතේය.

ලෝක ව්‍යසනය සහ හීතිය

ඉතින් ඔහු ඊලඟට පවසන දෙය එම දවස් වලටම බලපෑ යුතුය. එනම් තමන්ගෙම භූමියට ඉග්‍රායෙල්ගේ ප්‍රතිස්ථාපනය දවස්ය. ඔහු පෙර දකින්නේ මෙයයි.

“ඉර සඳ හා තාරකාවන් කෙරේ ලකුණ හා මුහුදේ රැල හැසීමේත් කෝෂාව තිසා වන විශවුලෙන් පොළවේ ජාතීන්ට දුක්වේදනා වන්නේය. මක්නිසාද ආකාශයේ පරාක්‍රමධාරීන් සොලවනු ලබන බැවින් හයෙහුත් ලෝකයට පැමිණෙන්නාවූ දේ බලාපොරොත්තුව සිටීමෙනුත් මනුෂ්‍යයන්ගේ සිත් ක්ලාන්තවන්නේය.” (25-26 පද)

මෙය සාමයේ සහ වර්ධනයේ විභවයක් නොවේ. එය ව්‍යසන සහ

ව්‍යාකූලතාවයේ ලෝකයකි. (යේසුස්වතන්සේ පාවිච්චි කළ වචනය, වචනයේ පරිකමාප්තියෙන්ම නැනවු ලෙස) “වාසයකරගත් පෘථිවිය” මත සිදුවන සිද්ධීන් මෙහෙති කිරීමෙන් මිනිසාගේ හදවත් හිතියෙන් බැහැරගන්නා ලෝකයකි.

යේසුස්වතන්සේගේ පුරෝකචනයේ කාලයට වසර 35 කට පමණ පසු ලියමින්, අන්තිමයේ දවස්වල ලක්‍ෂණ ගැන මෙසේ පවසන්නට අපෝස්තුලුවර පාවුල්ට හිමි.

“අන්තිම දවස්වලදී අන්තරා සහිත කාලවල් පැමිණෙන බව දැනගන්න. මක්නිසාද මනුෂ්‍යයෝ තමුන්ටම ප්‍රේමකරන්නෝව, මුදලට ප්‍රේම කරන්නෝව, ජාරවටුකරන්නෝව, උදාරමිකාරයෝව, අපහාසකරන්නෝව, මවුපියන්ට අභිකරුවන්නෝව, ස්තූතීන්ගේ නොවන්නෝව, අහක්තියෝව, ජන්ම සේවකය නැත්තෝව, සමාදාන නොවන්නෝව, කේලම් කියන්නෝව, තාක්ෂණව මැඩපවත්වා නොගන්නෝව, කාරයෝව, ගතපතට ප්‍රේම නොකරන්නෝව, ප්‍රේතියෝව, හිතුවක්කාරයෝව, අහංකාරයෝව, දෙවියන් වහන්සේට වඩා සැප සෙල්ලමට ප්‍රිය කරන්නෝව, දේව හක්තියේ වේගය දරණ තමුන්, එහි බලය වචා කළ අයට සිටින්නෝය.....” (2 තිමෝති 3:1-5)

මෙය ගිණිදැවැන්ද මවිත කරණ සුභ විග්‍රහයකි. මිනිසා විපාක නොතකා, සියලු බාධක ඉවත දමා තම තෘෂ්ණාවන් තුළම ඇයාවෙන් ගැලෙයි. අපේම ලෝකයෙහි සංවර්ධනය වන එහි අතුර සමානතාවය ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැකිය.

ඉතින්, තත්වය මෙයයි. වසර 100 ක් ඉතතදී “නැනවත් මිනිසුන්” ලෝකයේ ජාතින් හට ප්‍රගමනයේ සහ සාමයේ සුගයක් වියවාදවන්නව බලාපොරොත්තු වුවද බයිබලය, යේසුස්වතන්සේගේ සහ පාවුල්ගේ වදන් වලින් ව්‍යසනයේ, හිතියේ සහ ව්‍යාකූලතාවයේ ලෝකයක්, ප්‍රචන්ඩත්වය, අසංවරය සහ වේරය පිරි සුගයක් ප්‍රකාශ කළහ. අපගේ මනුෂ්‍ය දර්ශනවාදීන් වැරදී විය. යේසුස්වතන්සේ සහ පාවුල් නිවැරදිය. තමුන් ඔවුන් ප්‍රකාශ කළේ සහ ලේඛන ගත කළේ වසර 1900 කට ඉතතදීය..... ! ඔවුන් දැනගත්තේ කෙසේද? ඔවුන් කිසිවෙක් දෙවියන්වහන්සේගේ වචන මිස තම වචන කවා නොකළ බැවිනි. අන්තිමයේ දවස්වල ගති ලක්‍ෂණ වළිඳුවී කිරීමට තමන්වහන්සේගේ ප්‍රත්‍යා සහ උන්වහන්සේගේ අපෝස්තුලුවරයා හට අනුග්‍රහය දැක්වූ දෙවියන්වහන්සේ එය දැන සිටි තේක.

නිගමනයන්

අපගේ මෙම බයිබල් පුරෝකචන සලකා බැලීමේදී වැදගත් නිගමනයන් කිහිපයකට පැමිණිය හැක.

මිනිස් ඉතිහාසය - බැබිලෝනියේ, මීසරයේ සහ ඉශ්‍රායෙලයේ ඉරණමි මෙන්ම අධිරාජ්‍යයන්ගේ නැගීම සහ බැසීම යන නූතන ලෝකයේ තත්වය පිළිබඳ ඉසව් වල අනාවැකි එසේ නිවැරදිව සැබෑ ලෙස බයිබලය ඔප්පුකර ඇති නම්, පැමිණෙන්නට ඇති ඉසව් පිළිබඳ අනාවැකි නිවැරදි වන්නට බැරිද?

උදාහරණයකට, දානියෙල්ගේ එම පිළිරූ දර්ශනය ගන්න. අප මෙතෙක් දුරට අවසාන වර්ධනය ගැන ප්‍රකාශයක් කර නොමැත. “අතින් නොකැපු” ගල පිළිරුවේ පාදවලට පතරද එය විනාශ කොට, එයම “මහත් කන්දක් වී, මුළු පොළොව එයින් පිරුණේය. (දානියෙල් 2:35) දැන් මෙහි කාමාන්‍යය අර්ථය සරලය. අලුත් සංඝටකයක්, පිළිරුවේ අධිරාජ්‍යයන් සහ රාජ්‍යයන්ගේ කොටසක් නොව, ඒවා විනාශ කොට, පෘථිවිය තුළ ඒවායේ ස්ථානය ගත්තේය. “අතින් නොකැපු” යන්න “මිනිස් අත්පලින් නොකැපු” යන්න හඟවන නිසා, එම ගල නිශෝචනය කළ යුත්තේ කාමාන්‍ය මිනිස් බලය නොවේ.

හමුත් එය පවසන්නේ කුමක්දැයි දානියෙල්ම අපට පවසයි:

“ඒ රජුන්ගේ දවස්වලදී (එනම්, රෝමාණු අධිරාජ්‍යයට පසු පැමිණි විවිධ රාජ්‍යයන්) ස්වර්ගයේ දෙවියන්වහන්සේ කිසිකලෙක හැඟි නොවන්නාවූ රාජ්‍යයක් පිහිටුවන සේක..... ඒක ඒ සියලු රාජ්‍යවල් පොකීකර හැඟිකරන්නේය. එයද සදාකාලේටම පවතින්නේය.” (44 පදය)

දෙවියන්වහන්සේ මැදිහත්වී තමන්වහන්සේගේම රාජ්‍යය පිහිටුවන විට ලෝකයේ වර්තමාන රාජ්‍යය සහ බලයයන් හදිසි අහඹුකමක සිද්ධියකින් පහකිරීමට නියමිතය. වැරදි වැටහීමක් නොවන්නට, විනාශවන්නේ පෘථිවියේ ජනගහනය නොවේ යැයි පැවසිය යුතුය. දෙවියන්වහන්සේගේ අලුත් රාජ්‍යය විසින් පහකරණුයේ ඔවුන්ගේ මිනිස් රාජ්‍යයන්ගේ බලය සහ අධිකාරියයි. අනෙකුත් බොහෝ පුරෝකචන මෙම රාජ්‍යයේ ස්වභාවය ගැන පවසයි. එහි පාලනයේ දැකැමිතාවය, එහි ධර්මයේ සත්‍යතාවය සහ “ස්වර්ගයේ දෙවියන්වහන්සේ” ඔවුන් හඳුනා ගැනීම තුළින් අවකාශයේ මිනිස් වර්ගයා සඳහා රැගෙන එන සාමයයි.

පැමිණෙන යුගයේ ජාතීන්ගේ පැහැදිලි සහ අපූර්ව රූපයක් සඳහා උදාහරණයක් ලෙස යෙතොයා 2:1-4 කියවන්න.

නමුත් නියවිතවම පෘථිවියේ මෙම මහත් වෙනස් කිරීම කෙසේ සිදු කරන්නේද? නව ගිවිසුම අපට පවසයි. ඇත්ත වශයෙන්ම යේසුස් වහන්සේ තමන්වහන්සේගේ සියලු ජාතීන් සඳහා කරදරකාරී සහ බියජනක කාලවල් ගැන පුරෝකථනයේදී එය පවසයි. උන්වහන්සේගේ ඊළඟ වදන් මෙසේය.

“එකල මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා බලයෙන් සහ මහත් තේජසින් යුක්තව වහලුකරීන් වනවා ඔවුහු දකින්නේය.” (ලුක් 21:27)

උන්වහන්සේ පවසන්නේ උන්වහන්සේම නැවත එන බවයි. පෘථිවිය මතට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ නැවත පැමිණීම, නව ගිවිසුම තුළ යේසුස්වහන්සේගේ සහ අපෝස්තුලුවරුන්ගේ විග්‍රහයක් සඳහා ගිතාවලිය 72 කියවන්න.

දැන් සත්තකින්ම අප සැලකිලිමත් විය යුත්තේ මෙයිනි. වසර 2000 කට අධිකව ජාතීන් සහ අධිරාජ්‍යයන් ගැන බයිබලයේ පුරෝකථන වල සත්‍යතාවය ඔප්පු වී ඇත්නම්, ඒවා අනාවැකි පවසන අනෙකුත් දේද ඉටු නොවන්නේද? මෙසේ පැවසීම අසාධාරණ නොවේද: “මෙම චේතනාසිත කරුණු වලදී අනාගතවත්තෘත්වයේ අනාවැකි නිවැරදි බැව් මම පිළිගනිමි, නමුත් අප සඳහා අනාගතය ගැන ඔවුන් පවසන දේ මට පිළිගත නොහැක.” එසේ නොවන්නේ ඇයි? දෙවියන්වහන්සේගේම අතිප්‍රාය මිස, තමන්ගේම අදහස් වාර්තා නොකරන බැව් ඔවුන්ම කාසම් දරා ඇත. ඔවුන් පවසන ඉතිරිය කුමක් හෝ අපගේ මහත් පරීක්ෂාකාරී අවධානයට ලක්විය යුතුය.

සක්‍රීය සංකච්ඡා

නිසැකවම තවත් බොහෝ දේ තිබේ. මම අපූර්ව පුරෝකථන බයිබලයේ මිස ලෝකයේ කොතැනක හෝ නමු නොවේ. බයිබලය හා සැසඳීම ඇරඹීමටත් වෙනත් කිසිම ලියැවිල්ලක්, පොතක්, මිනිස් ප්‍රකාශනයක් නොමැත. නමුත්, යේසුස්වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ පුත්‍රයා වූ බැව් බයිබලය අපට පවසයි. නව ගිවිසුමේ සුභාරංචි තුළ උන්වහන්සේ කිදේ අප සඳහා සුරක්ෂිතව ඇත. උන්වහන්සේගේ අනුශ්‍රාතික අපෝස්තුලුවරුන් වූ ජේතෘස්, යොහන් සහ පාවුල්ගේ ඉගැන්වීම් සමඟ වෙනත් කිසිම ආකාරයකින් අපට දැනගන්නට නොහැකි

සත්‍යයන් ඒවා එළිදරව් කරයි. මරණයේ සත්‍යතාවය ගැන ඒවා අපට අවවාද කරයි. සුභාරංචිය “සුභ ආරංචිය” “ගැලවීම පිණිස දෙවියන් වහන්සේගේ බලය” (රෝම 1:16) වන්නේ ඇයි දැයි ඒවා විස්තර කරයි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පැමිණි විට ස්ථාපිත කරණ අලුත් පිළිවෙල තුළ නිත්‍ය පිවිතයක් ගැන පොරොන්දුවකින් ඒවා අප බෞද්ධයන් කරයි. අප බයිබලය කියැවිය යුත්තේ එහෙයිනි. මරණයේ බලාපොරොත්තු යුත් භාවය සහ සදාකාල පිවිතයේ විශ්වාසවන්ත බලාපොරොත්තුව අතර අප සඳහා සක්‍රීය වෙනස සිදු කිරීමට එයට හැකිය.

බයිබලය අවධානයෙන් යුතුව කියැවීමෙන් දෙවියන්වහන්සේ වැඩ සිටිනා බවත්, සියල්ල උන්වහන්සේගේ පාලනය යටතේ බවත්, තම පුත්‍රයාණන්ගේ ගෝලයන් වීමට උන්වහන්සේ අප කැඳවන බවත් අපට තහවුරු වේ. බයිබලය අප සඳහා ශ්‍රීත්වයය. එය ප්‍රකාශ කරන්නාවූ දේ ගැන අවධානය යොමු කිරීම අපට යහපත්ය.

- ශබ්ද පියර්ස් -

ඔබ්බේ ප්‍රරෝකතන ප්‍රශ්න :-

1. ඉශ්‍රායෙල්ගේ ද්‍රවස්වල, තමන් සත්‍යයැයි පෙන්වීමට ජාතීන්ගේ දෙවිවරුන් හට, මැවුම්කාරවූ දෙවියන්වහන්සේ අභියෝග කළේ කෙසේද? දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රතිචාරය කුමක් විය? අද ඔබ පීචත් වන රටෙහි, මෙම පරීක්ෂණය අදාළ වලංගු ඥාය ඔබ සිතන්නේද?

2. අනාගතය සඳහා අනැවැක් ප්‍රකාශ කිරීමේ බලය අයත්වන්නේ කාහටද?

3. සැකයකින් තොරව ඔබ විශ්වාස කරන පරිදි, එම සිදුවීම් සිදුවන්නට පෙර ලියැවූ ඔබ්බේ ප්‍රකාශිත ප්‍රරෝකතන උදාහරණ 3ක් දෙන්න.

4. ක්‍රි. පූ. 200 දී පමණ පැරණි ගිවිසුම් ශුද්ධ ලියවිලි ග්‍රීක බසට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ නම්, යෙසුස්වහන්සේගේ පැමිණීම පිළිබඳ පැරණි ගිවිසුම් ප්‍රරෝකතන මොනවාද? ඒවා පවසන්නේ කුමක්ද?

උපකාරයක් ලෙස මෙම හෝඩුවාවල් අපි ඔබට දෙන්නෙමු ගීතාවලිය 22, යෙසායා 7 සහ 53 පරිච්ඡේද සහ මිකා 5 පරිච්ඡේදය කියවන්න.

5. පහත සඳහන් දේ සම්බන්ධ ප්‍රරෝකතන ඔබගේම වචනයෙන් විස්තර කරන්න.

* මිසරය * ඉශ්‍රායලය

මෙම ප්‍රරෝකතන වල ඔබ වඩාත්ම සිත්ගත්දේ පිළිබඳ විස්තර මොනවාද? දෙවියන්වහන්සේ වැඩ සිටීම පිළිබඳ සාකච්ඡා ලෙස ඒවා ඔබ පිළිගන්නේද?

6. ඔබ්බේ ප්‍රරෝකතන සම්පූර්ණ වීම හෝ තම ජනතාව වෙනුවෙන් දෙවියන්වහන්සේගේ සහභාගිත්වය තුළ, පසුගිය වසර 100 ඇතුලත ඉශ්‍රායෙල් ජාතිය සම්බන්ධව ඇති වූ ඉසව් මොනවාද?

7. ආතියෙල් 2 වැනි පරිච්ඡේදයේ, රජෙකුගේ සිහිනයක් එහි විසඳුමක් ඇත.

(අ) රජතුමා සිහිනෙන් දුටුදේ පැවසීමට ආතියෙල්ට හැකිවූයේ කෙසේද?

(ආ) සිහිනයේ ඇරඹ පිළිබඳ ආතියෙල් දුන් විස්තරය කුමක්ද?

(ඇ) පිළිරුවේ දෙපා මත වැදෙනා ගල, එනම් සිහිනයේ අවසන් සංකේතය පිළිබඳ ආතියෙල්ගේ විස්තරය කුමක්ද?

8. දිවැස්වරු, යෙසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සහ අපෝස්තුලුවරු සියල්ල, අනාගතයේදී සිදුවන්නට නියමිත ඉසව් පිළිබඳ ප්‍රකාශ කරත්. මෙම ඉසව් මොනවාද? සිදුවන්නේ කුමක්ද? මේ සිදුවීම් සිදුවියැයි ඔබ පිළිගන්නවාද?